

færdelige Sygdom, som i de senere Aar er taget stærkere og stærkere til, er det nødvendigt, at der bliver gjort alt, hvad muligt er. Man behøver fra Rigsdagens Side ikke at gaa ret langt for at se, hvilke Virkninger denne Sygdom har efterladt hos de Patienter, der har været angrebet af den. Man behøver blot at gaa hen paa Hjemmet for Vanføre og se Følgerne af denne Sygdom, saa vil man snart komme paa det rene med, at alt, hvad der kan gøres imod denne Sygdom, bør gøres. Det er jo heldigt for os her i Danmark, at vi har en Institution som Hjemmet for Vanføre, der nu gennem en lang Række af Aar har behandlet denne Sygdom og derigennem vundet ikke saa ringe Erfaring, og dertil kommer, at de yngre Læger, som er traadt hjælpende til ved denne Institution, har søgt Uddannelse og vundet Erfaringer i Udlandet, saa at baade de ældre og nyere Erfaringer er mødtes paa den Arbejdsplads, hvilket har gjort overordentlig stor Nytte. Det er jo en rædselsfuld Sygdom, idet den lammer Musklerne, og i mangfoldige Tilfælde kan Helbredelse ikke opnaas. Men i mange Tilfælde vil man ved at gribe operativt ind kunne bringe Hjælp. Her gælder det jo om ikke at tilføje Patienten unødigt Smerte, naar der ikke er nogen Udsigt til Helbredelse ved Operation, men det er jo en stor Støtte, at det gennem Erfaringen har vist sig, at man kan være nogenlunde sikker paa at helbrede denne Sygdom ved operativ Indgriben. Men ofte kan denne Sygdom kræve lang, lang Tids Behandling, endogsaa aarevis, og derfor er Hjemmet for Vanføre for det første indrettet paa at kunne lade de Børn, som trænger dertil, nyde Skoleundervisning, og hvis det er unge Mennesker, der skal oplæres til selv at erhverve deres Udkomme i Fremtiden, kan de ogsaa blive hjulpet dertil. Her er altsaa mange Forudsætninger for, at denne Institution bør støttes.

Nu har Rigsdagen jo ogsaa gennem mange Aar været villig til at yde en ret betydelig Hjælp til den store Hjælp, der ydes af private til Støtte for dem, som ikke selv kan betale. Men i denne Sammenhæng vilde jeg gerne henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at naar der nu paa Finansloven bevilges 10,000 Kr. til Undersøgelse af denne Sygdom og til Klinik- og Sygehusophold for Patienter, bør denne Institution, Hjemmet for Vanføre, ikke forbigaa, men den fortjener fuldt ud at komme med, saaledes at den kan fortsætte det gode Arbejde,

som den alt i en lang Aarrække har udført. Selv en ringe Hjælp kan her være af god Virkning, medens de 10,000 Kr. vil række meget kort til Oprettelsen af Klinikker og Tilvejebringelse af Lejlighed til at behandle Sygdommen paa Sygehuse. Jeg vil da meget anbefale, at Hjemmet for Vanføre, som har alle Betingelser for her at kunne yde en overordentlig god og stor Støtte, som det har gjort hidtil, maa komme med i Betragtning ved Uddelingen af de 10,000 Kr.

Juel: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) endte sin Tale med at antyde, at det muligt vilde være uklogt, om Landstinget indtog en saadan Stilling til Finanslovsforslaget, at det kunde komme til at staa klart for mange, at det vilde være heldigt, om Landstinget fik en anden Sammensætning. Det forekommer mig, at dette Hensyn ikke bør spille nogen Rolle ved Landstingets Stilling til den foreliggende Sag. Selv om Landstinget, saaledes som Forholdet har udviklet sig, ikke kan faa den Indflydelse paa Finansloven som Folketinget, har Landstinget dog et Medansvar for Hovedpunkterne og navnlig Principspørgsmaalene, og det bør Landstinget hævde uden noget Bihensyn. Og saa meget mindre bør det Hensyn, som det ærede Medlem antydede, spille nogen Rolle, som man, hvis Landstinget fulgte det ærede Medlems Antydning, med større Ret kunde rejse det Spørgsmaal, om det overhovedet er nogen som helst Nytte til at have et Landsting, der af Frygt for Fremtiden svigter de Interesser, som det er Landstingets Pligt at varetage. Man har jo ogsaa Forfatninger med Etammer-system, og de er at foretrække for Forfatninger med to Kamre, naar disse er saaledes indrettede, at det bliver det samme, blot serveret paa en anden Maade.

Johnsen: Det er en Henvendelse til den højtærede Trafikminister, jeg gerne vil tillade mig ved denne Lejlighed. Den angaar Kanalforbindelsen mellem Limfjorden og Vesterhavet.

Det trænger neppe til nærmere Paa-visning, hvilken overordentlig stor økonomisk Betydning det vilde have for hele det store Limfjordsopland Vest for Løgstør, dets Agerbrug, Handel, Søfart og Fiskeri, om der kunde tilvejebringes en stabil Skibsfart direkte fra Limfjorden og over Vesterhavet med Skibe af passende Størrelse, mindst 5 m dybtgaaende. Spørgsmaalet har været fremme til forskel-